

D U CH M H I CHO CU C Đ I

Cu c s ng t p n p.

Ng i đ i nhi u vô k . Nhi u đ n n i h g p nhau,quen nhau bi t nhau r i không nh nhau,
l a nhau
nh vô tình ch a h quen bi t..

.

TÔI và cái th ng TA trong tôi d ng nh bi n m t. T lâu, tôi trùn mình vào cái v m c c m,
hoài nghi. Tôi ch ng tin ai. Làm gì có chúng ta. B n bè ? Toàn nh ng k l i d ng nhau. Ng i
ta toàn nói cái chuy n xa x m, còn th c t i thì bao nhiêu là b t công ngang trái. Tôi l đ ng khi
m i l n th y cô gi ng. Đ i h c đ làm gì. Anh tôi đ y, ch tôi đ y. Tráu gì ng i h c v r i cũng
nh không. Cu c s ng t p n p. Cu c s ng đa mang.

R i m t chi u th t may m n cho đ i tôi. Cánh chim én chao nghiêng t ng ch ng đ xòa xu ng
m t đ ng bê tông nh ng lông và n ng. Ánh n ng m t tr i thoa d u lên tóc tôi. Đ ng lúc d m
chiều nghĩ ng i v càn bèo trôi d t, v càn c i hôm nào th y giáo gi ng m t cách say s a.
Càn c i hay đ i tôi. Nh con thuy n không c p b n. Bóng chi u quay ch p c gót b c phiêu
du c a ng i l ng t . Đ con Nai b chi u đánh l i, đ h n ng i trôi d t tr i xa. B ng đầu
m t cánh tay xoay g n che l y c p nh n t c a tôi. Nh quen bi t, nh thân tình. Tôi ch a k p
nh n ra ai thì cánh tay buông th , kèm theo đó là n c i kh ái. Cu c s ng đôi lúc cũng b t
ng . Đi u kì đi u x a nay có ai bi t tr c bao gi . H nh phúc chính là đi u bí m t.

Tôi g p ng i y trong m t l n tình c nh th . Ông Tr i đôi khi ch i ác, b t ng i x a nay
ch ng mu n tin ai l i ph i tin. Tin đ n m c cu ng si, ng mình là con chiên su t đ i ngoan đ o.

Tôi và c u y quen nhau t khi chúng tôi b c chân vào l p 6. Khi y chúng tôi ng i cùng bàn.

Nhưng ngày đầu làm quen, tôi cũng không có tình cảm gì với cậu và chắc cậu cũng không tình cảm gì với tôi. Lâu dần chúng tôi cùng nô đùa, cùng học, cùng cười rúc rích trong những giờ chơi. Trong mắt tôi, cậu là một người hoạt bát, năng động hay nói nhảm. Cậu hay nói những chuyện vu vơ những buồn cười lắm.

.

Đ

nh

lúc tôi phá ra cười như điên.

Đầu óc bị t

cậu, trong trí nhớ tôi

có là một người. Một người của cậu rất tốt và tôi thường gọi một người là

“

người của người”. Về phần tôi thì tôi có hai trái tim của cậu. Tôi ít cười, sống trầm và khó hòa đồng với bạn bè, vậy nên rất ít bạn chơi với tôi ngoài Trí

– tên của cậu.

N

goài ra

tôi còn

có vẻ ngoài không được đẹp mắt nhìn giống như Trí. Thời gian đầu tôi cũng chỉ coi

Trí

như

một người

bình thường

như bao bạn bè khác. Nhưng

sau một

lần

, một

lần

khi tôi như mãi

.

Đó là một buổi chiều mùa đông, gió khô và lạnh, khi tôi đang trên đường đi học về bên tôi nhìn thấy ai như thấy Trí bên mình khi nhìn kỹ lại thì đúng là nó, mà sao nó lại bên tôi thấy người lạ? - tôi tự hỏi. Sau đó tôi mới sắp xếp ra chuyện hai sáng, chuyện thấy Trí với người lạ này có gây gì với nhau chắc gì tôi nó tôi không chuyện thấy Trí đây mà. Về nghĩ tôi vẫn phân vân có nên quay lại giúp Trí hay không, vì tôi cũng nhát gan lắm. Nhưng rồi một suy nghĩ chợt vụt lên, tôi nghĩ

“

dù gì thấy Trí nó cũng là bên mình với lại để nó một mình đi một với năm sáu người sao được. thế là tôi quay xe lại để thoát nhanh đến chỗ bên tôi thấy người lạ, tôi xuống xe ngay chỗ Trí, nhìn Trí, một nó xanh như tàu lá chuối rồi nhìn bên tôi thấy người lạ, thấy nào một trông cũng hiền hiền hề hề trông kinh khủng. Tôi lấy hết can đảm quát lên

:

- Có chuyện gì mà tôi bây giờ đang thấy buồn thế?

Quát xong tôi cảm thấy run run chẳng biết nó sẽ làm gì mình nữa. Thấy Hoi nó cũng quát tôi :

- Mày không có chuyện gì ở đây thì về đi nhieu chuyện coi chừng ăn đòn đấy.

Tôi nhìn thấy:

- Mày có ngon mày đánh tao đi chú tao là công an xã đấy có tin tao kêu ông nùm cậu tôi bây giờ đây đánh cho mặt mày không? Tao đi n cho ông rồi đấy chứ n b ông kêu ông đi n giờ khôn hơn thì giờ tán h t đi !

Không ngờ tôi nó sẽ thấy, thấy thấy tôi đi về mà không quên kèm theo mặt tôi đi nữa. Tôi đi a Trí về đến nhà cậu y, nhà Trí cũng khá rộng rãi nhà cậu có Trí và tôi cậu y . Tôi hỏi cha mẹ Trí đâu thì cậu y nói rằng cha mẹ cậu đi làm ăn xa rồi tôi và . Tôi chia tay cậu y khi trời đã chập tối, cậu y cảm ơn tôi rồi rút. Tối sau hôm ấy , ngày nào cậu y cũng chờ đông tìm đến chơi với tôi, thấy ngày trôi qua tình bạn của chúng tôi càng sâu đậm hơn. Chúng tôi thường hay chia sẻ những chuyện buồn vui hay những niềm vui của bạn thân. Chúng tôi luôn giúp đỡ lẫn nhau trong học tập, đi đâu thì chờ cho đi đâu về. Nhất là Trí, cậu y luôn chờ cho tôi rồi mới đi. Chúng tôi thường hay học nhóm với nhau. Một hôm tôi sang nhà cậu y học nhóm, đang học thì bỗng nghe tiếng reo lên, Trí xuống nghe, một lúc sau cậu quay trở lại mặt cậu có vẻ buồn buồn và nói rằng cậu có việc phải ra ngoài một chút nếu tôi thích thì cậu ở lại thôi. Nói xong Trí đi không kịp cho hỏi chuyện gì. Tôi đứng nhìn, và đang đứng ngắm qua bàn học của Trí, tôi vô tình nhìn thấy quyển nhật ký của cậu y. Bỗng thì nói không được coi vì đó là riêng tư của cậu y nên tay tôi lại cảm thấy. Tính t há

y máy tờ mờ của tôi nhìn lên. Tôi cảm thấy quyển nhật ký lên và bắt đầu đọc. Tôi đọc thấy trang, rồi bỗng tôi đọc kỹ

một trang được viết bằng bút bi để với nội dung như sau:” Ngày 1/5, hôm nay là ngày tôi nhận của tôi, hôm nay tôi phải ra tòa với cha mẹ để nhìn ngó nuôi dưỡng mình. Ôi, cha mẹ ơi sao ha a

đi ngó với làm như vậy để con phải khó xử chọn một trong hai, con sẽ biết chọn ai đây khi con đứng yêu cầu hai, bây giờ con chỉ cần sao gia đình mình lại hạnh phúc bên nhau như xưa”. Đọc đến đây cảm thấy tôi nghĩ đến tôi vì quá bất ngờ. Tôi thấy không ngờ rằng một người

lúc nào cũng tởm i cớ i nh Trí l i gi u trong mình m t n i bu n cay đ ng đ n nh v y. Tôi r i kh i nhà

T

rí v i nh ng câu h i qu n quanh trong đ u. T i sao ban nầy Trí l i r i đi nhanh nh v y? T i sao m i chuy n Trí đ u tâm s v i mình, ch có m t chuy n này là c u y ch a bao gi đ c p đ n? Nh ng câu h i v c u b n thân c a tôi c p đ n mà không có câu tr l i. Tôi quy t đ nh r ng s im l ng nh không bi t gì v chuy n này. Vì tôi nghĩ r ng Trí không k tôi nghe v chuy n c a cha m c u y ch c c u y cũng có lí do riêng c a mình. Ch c do c u y c m th y x u h . Tôi v n đi ch i và h c cùng trí nh nh ng ngày bình th ng. R i đ n d p ngh T t năm l p 9 chúng tôi đ c ngh g n ba tu n li n.

D

o hay đi cùng gia đình trong d p T t nên

tôi

cũng ch ng qua nhà Trí ch i đ c. Không ng r ng trong qu ng th i gian ngh y đã có nhi u thay đ i đ n v i Trí. Vì c u y quy t đ nh s ng chung v i m nên c u đã chuy n v quê m s ng và thôi h c ở đây. Nh ng tôi ch bi t đ c chuy n này sau khi đi h c lại không th y Trí đi h c nên tôi h i th y ch nhi m và đ c bi t nh th . Câu y đi không m t l i t bi t th ng b n thân là tôi. Có l vì c u y không dám g p tôi l n cu i và không bi t nói l i t bi t tôi nh th nào. Tôi th y th ng c u y quá. C u y đã ph i ch u nhi u bi n c c a cu c s ng và đ c bi t là s chia tay c a cha m Trí. K i ngh hè năm y tôi quy t tâm đi thăm Trí. Tôi h i th y ch nhi m s đ i n tho i c a m Trí đ liên l c và tôi xin cha m mình đ c đi thăm b n mình. Đ c cha m đ ng ý tôi đi li n ngay hôm sau. V i h n 700 cây s tôi ph i đi tàu h a m t h n 4 ti ng đ ng h . Tôi xu ng t

à

u lúc hai gi ch i u và b t đ u đi tìm nhà Trí. Đ n n i trông th y c u y đang cho bò ăn

,

n c m t tôi nh mu n trào ra. Tôi ch y ngay l i bên c u y, Trí nhìn th y tôi, c u y khóc, tôi c ũng

khóc theo. Chúng tôi g p l i nhau tay b t m t m ng h i han nhau riu rít. Tôi l i ch i v i Trí m y ngày

tr i.

Lúc

chia tay lòng ng m ngùi không kém ngày g p l i. Chúng tôi h a v i nhau r ng s c g ng gi liên l c v i nhau dù xa cách đ n m y. Tôi b c lên tàu xúc đ ng nhìn Trí, c u y m t đ hoe nhìn tôi ti n tôi mãi đ n khi tàu r i h n

Tôi đã r t may m n khi g p m t ng i ban thân t t nh Trí. C u y đã giúp tôi g n gửi v i m i ng i h n, giúp tôi l y l i ni m tin vào m i ng i. T khi g p c u y tôi đã tr nên ho t bát h n x a, hay nói chuy n v i m i ng i h n. C m n tr i đã mang đ n cho tôi m t ng i b n t t nh Trí. Tôi s c g n

g

h t s c đ gi v ng tình b n t t đ p y.